

[Pia Gjellerup]

Lad mig minde om, at en radikal ordfører i tirsdags under en debat rejst af Fremskridtspartiet selv fremsatte et dagsordensforslag. Forskellen mellem debatten i dag og debatten i tirsdags er, at debatten i dag er rimeligt aktuelt, mens debatten i tirsdags var rimeligt uaktuel, al den stund det emne, forespørgslen omhandlede, havde været diskuteret hele fredag eftermiddag i den foregående uge.

Jeg synes, det ville klæde De Radikale at sige rent ud, at man ikke vil stemme for den socialdemokratiske dagsorden, fordi man så vil komme til at genere regeringen. Sig, at man fra radikal side ønsker at frede regeringen!

Kent Kirk (KF):

Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Jeg synes ikke, der er tilført debatten ret meget nyt. For os er det afgørende, at vi kan finde nogle offentlige besparelser, og at vi kan få fremmet opsparingen i samfundet for derved at skabe mulighed for en sænkning af skattetrykket.

Vi er selvfølgelig parat til at se på, om kombinationen af afgifter og forskellige skatter skaber nogle specielle problemer, som er de motiverende for de enkelte borgere, og dette arbejde vil formentlig blive gennemført her i Folketinget i denne samling.

Må jeg sige til hr. Behnke, at jeg har ikke så meget tillid til de besparelsesforslag, Fremskridtspartiet er i stand til at lægge frem. Jeg tror stadig væk, man skal være opmærksom på den sammenhæng, der er i de offentlige udgifter: at en stor del af dem er overførselsindkomster, og jo mere vi lægger over på overførselsindkomster, jo sværere bliver det for de mennesker, der skal bidrage til samfundet via deres produktive indsats ude i samfundet. Derfor er vi i en situation, hvor man også må opfordre Fremskridtspartiet til at være opmærksom på, at der ikke er basis for at øge overførselsindkomsterne her i samfundet.

Det skuffer mig temmelig meget, at hr. Behnke ikke kan forstå sammenhængen mellem en lettelse af skattetrykket og mulighederne for en forøgelse af det private forbrug med det, det efterfølgende kan medføre i form af en større import og dermed et større underskud over for udlandet. Det er jo det, vi har peget på hele tiden, at for at kunne få den nødvendige balance ind i det danske statsregnskab, er det

nødvendigt, samtidig med at man letter skattetrykket, også at forbedre opsparingen.

Må jeg så lige præcisere nogle ting over for hr. Behnke.

I 1986 og 1987 var der et overskud på de statsfinansielle poster på 11,6 mia. kr., ja, det har endda vist sig, at de styringsinstrumenter, den borgerlige regering bruger i den offentlige sektor, er så effektive, at vi i 1987 nåede en større besparelse, end vi havde sat os som mål, idet tallene, nu da de er gjort op, viser at besparelsen var 400 mio. kr. større, end målet var, da man udarbejdede finansloven for 1987.

Så vi føler derfor i Det Konservative Folkeparti, at vi virkelig har styr på udviklingen. Det, det nu drejer sig om, er at få et flertal her i Folketinget til at være med til at finde de nødvendige besparelser rundt omkring på de forskellige konti, således at vi kan sikre, at det samlede skattetryk sænkes engang i fremtiden.

Jeg skal på vegne af de fire regeringspartier meddele, at vi stemmer imod alle de forslåede dagsordener.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som alle regeringspolitikere bruger hr. Kent Kirk udtrykket besparelser aldeles forvrænget. Kendsgerningen er, at i denne regerings tid er udgifterne steget, steget, steget og atter steget til unødvendige frådserier. Så siger hr. Kent Kirk: Sammenlignet med regeringens mål er de faldet. Regeringens politik er baseret på, at man eventuelt engang vil foreslå en bro fra Helsingør til Skagen med diamanter, guld osv. på alle bropiller, og så siger man: I forhold til det er der sparet, hvis man udsætter det et år. Sådan er regeringens økonomiske politik.

Når hr. Kent Kirk nu sammenligner overførselsindkomster og andre statsudgifter, er situationen den, at vi skal spare over en bred front både på det ene og på det andet, men skal vi endelig vælge noget at spare på, er det bedre at bruge nogle flere penge til overførselsindkomster end på de andre felter, for de andre felter sluger ressourcer, som ellers skulle øge produktionen. Der er ikke en eneste mand ude i produktionen, som bliver ledig, fordi vi giver noget mere i folkepension. Hvis vi derimod begynder at spare ved f.eks. at sætte antallet af ansatte hos skatteministeren ned med 90 pct., får vi folk frigjort, der kan flyttes ud i produktionen. Der-